

I § 3, 2det Stykke, er indføjet den Ændring, at Handelsministerens Samtykke udkræves for at paatage sig og *paabegynde* Bygning af Skib for udenlandsk Regning (i Stedet for, at Forslaget krævede Samtykke for at foretage saadan Bygning); fremdeles er, ligesom ved Bortfragtning til Udlandet, Istandsættelse for fremmed Regning taget ud af den Gruppe Handlinger, som kræver Samtykke, og sat for sig selv saaledes, at Handelsministeren er bemyndiget til at indskrænke den i det Omfang, hvori det skønnes nødvendigt af Hensyn til Landets Tarv; udtrykkelig Bemyndigelse til at udstede et almindeligt Forbud er ikke givet, og Handelsministeren har udtalt, at der overhovedet ved denne Bestemmelse ikke er tænkt paa Eftersyn eller Reparation af Skibe, som i sædvanlig Fart søger den Havn, hvori paagældende Skibsværft er beliggende. Handelsministeren har endvidere udtalt, at han i det hele vil anvende sin Bemyndigelse med den største Varsomhed og under alt Hensyn til ikke at skade Skibsværftsindustrien, og hvor megen Brug der vil blive for Bestemmelsen, afhænger ganske særlig af Tilførslerne af Reparationsmateriale.

Endelig er — udenfor den egentlige Række af Ændringer, som foreslaas under Hensyn til ikke at vedtage Indskrænkninger, hvis Ordlyd er strengere end deres umiddelbare Formaal — foreslaaet, at Mulkten for Overtrædelser kan stige indtil det dobbelte af Værdien af Forseelsens Genstand.

Et Mindretal (Klaus Berntsen, Birch, Foss, Martin Hansen, Jensen-Nybjerg og N. Neergaard) ønsker i høj Grad, at enhver Mulighed for under Krigen at supplere den danske Handelsflaade skal udnyttes, og opfordrer derfor Regeringen til fortsat at undersøge, om og paa hvilke Betingelser der fra Udlandet kan skaffes Materialier til Bygning af Skibe for Statens eller for privat Regning.

Derimod nærer Mindretallet ikke paa Forhaand noget Ønske om, at Nybyg-

ning af Skibe skal foregaa for *Statens* Regning, men vil lade sin Stilling til Spørgsmaalet om Skibsbygning for Statens eller for dansk privat Regning være afhængig af bl. a., om der lettere kan skaffes Bygningsmaterialier til det første end til det sidste Formaal, og om Staten ved Overenskomst eller ved Lovforanstaltning skaffer sig effektiv Kontrol med den danske Handelsflaadens Anvendelse.

Ændringsforslag.

Af *Udvalget*, tiltraadt af *Handelsministeren*:

Til § 1.

1) Paragraffen affattes saaledes:

„Intet her i Riget hjemmehørende, registreret eller uregistreret Skib, ej heller noget Skib, for hvilket der er udstedt midlertidigt dansk Nationalitetscertifikat, eller noget Skib, der for dansk Regning nybygges i Danmark, maa uden Handelsministerens Samtykke under nogen Form, saaledes ikke heller ved Overdragelse af Bygnings-Kontrakten, afhændes til Udlandet (udenlandsk Statsmyndighed, Statsborger eller Firma m. v.).

Handelsministeren bemyndiges til i det Omfang, hvori det af Hensyn til Landets Tarv skønnes nødvendigt, at indskrænke Adgangen til eller helt forbyde Bortfragtning af dansk Skib til Udlandet.“

Til § 2.

2) I 1ste Linie udgaar Ordene: „af den i § 1 nævnte Størrelse“; i 2den—3die Linie ændres Ordene „ved denne Lovs Ikrafttræden endnu ikke er“ til: „den 16. Juni 1917 endnu ikke var“, hvorhos Paragrafens 2det Stykke udgaar.

Til § 3.

3) I 2det Stykke, 2den Linie, ændres Ordet „foretage“ til: „paabegynde“, hvorhos Ordene „eller Istandsættelse“ udgaar.

4) Som nyt Stykke tilføjes:

„Handelsministeren bemyndiges til i det Omfang, hvori det af Hensyn til Landets Tarv skønnes nødvendigt, at ind-